

67 ปี

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที่ 13 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2560 หน้า 20

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

วิชาหลักการสร้างงานนาฏศิลป์ไทย เบื้องต้น เป็นวิชาที่ทำทนายผู้สอนและผู้เรียนอย่างมาก นั่นคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 ทุกคนต้องสร้างสรรค์การแสดงขึ้นมาโดยเน้นให้สังคมน้องเห็นภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆ ผ่านผลงานการแสดง พร้อมกับออกไปท่องเที่ยวหรือสัมผัสวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านั้นในจังหวัดต่างๆ

สดจากเยาวชน

ส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในรายวิชา PFA 246 (หลักการสร้างงานนาฏศิลป์ไทย เบื้องต้น) ที่นิสิตสาขาวิชาศิลป ปีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ทุกคนต้องเรียน โดยมี ศท.ดร.ระวีวรรณ วรรณวิชัย ควบคุมศิลปะศิลปกรรมศาสตร์ มศว เป็นผู้สอนและดูแลรายวิชานี้ด้วยตัวเอง ปีนี้จัดภายใต้หัวข้อ “ศิลปะและเมืองไทยสัมผัสกลิ่นอายวัฒนธรรม”

พอร์ช นายวรพล ศรีทะ นิสิตศิลปะการแสดง เอกนาฏศิลป์ไทย ชั้นปีที่ 2 ประธานโครงการฝ่ายนิสิต เล่าว่าก่อนทำงานต้องวางแผน วางระบบงาน โดยแบ่งหน้าที่เป็นฝ่ายให้ชัดเจนเพื่อความสะดวกในการทำงาน ศึกษาค้นหาข้อมูลในเรื่องที่สนใจ นำเสนอรูปแบบการแสดงหลังจากได้เรื่องที่น่าสนใจตั้งแต่เรื่องราวของประเพณี วิถีชีวิต โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่สามารถแสดงและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้สนใจอยากไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ เมื่อชมการแสดงของเราจบลง

“จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาประจำรายวิชา เมื่อหัวข้อผ่านในส่วนของคุณสมบัติแล้ว จึงเริ่มศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเรา ตั้งแต่

ศิลปะกรรมฯ มศว สืบนาฏศิลป์ไทย

พอร์ช

ทำว่า ต้องศึกษาให้เหน็ดเหนื่อยไป เพื่อสื่อให้คนอื่นเห็นและเกิดการเรียนรู้ จากนั้นมาถึงเรื่องเครื่องแต่งกาย ถือได้ว่าเป็นปัจจัยหลักของการแสดง เราต้องศึกษาทั้งอดีต-ปัจจุบัน ไม่ลอกเลียนแบบ แต่นำมาปรับเปลี่ยนพัฒนาให้เกิดงานใหม่โดยผ่านกระบวนการ

คิดสร้างสรรค์” พอร์ชอธิบาย
แก่น น.ส.ธนพร โชกชัยป้อมเพชร เอกนาฏศิลป์ไทย ชั้นปีที่ 2 บอกเล่าถึงผลงานการแสดงในชื่อชุด “บุญกระชุป” ว่า ชาวบ้านในอำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ทำอุปเป็นอาชีพกันอยู่แล้ว จึงเกิดชุดการแสดงบุญกระชุปเพื่อต่อยอดให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มมากขึ้นในงานประเพณีบุญกระชุปในวันออกพรรษา
“ใช้เวลาทำงาน 2-3 เดือนในการทำงานร่วมกัน ปี 2 มีทั้งสิ้น 23 คน เราต้องใช้เงินสดปี 1-3 มาเป็นนักแสดงให้เรา ส่วนปี 2 นั้นต้องวางแผนการทำงานและวางแผนการแสดง ออกแบบการแสดง กำกับการแสดง สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการแสดงทุกชุดสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ อย่างเช่น บุญกระชุปสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้ค่ะ” แอ้นกล่าว
ต้น พอร์ช น.ส.อรุณทิพย์ ทดลา สร้างสรรค์

พอร์ช

แอน

ผลงานโต้

ไอซ์และผลงาน

ผลงานชื่อ “บุญข้าวพันก้อน” ประเพณีหนึ่งในงานบุญพระเวส (พระเวส) ของภาคอีสานที่ชาวบ้านร่วมกันนำข้าวมาป็นเป็นก้อนเล็กๆ จำนวนพันก้อน ตามจำนวนคาถาทั้ง 13 กัณฑ์ของการเทศน์มหาชาติ ปั่นและเสียบกับกันไม้แล้วนำมาปักรวมกันเป็นต้นข้าวพุ่มใหญ่เพื่อนำไปถวายวัดถือเป็นสิ่งบูชาพระลาอาในการเทศน์มหาชาติ

“การแสดงชุดนี้พวกเราเตรียมงานกัน 4 เดือนเต็ม หาข้อมูล พุดคุย นำเสนออาจารย์ ออกแบบท่าการแสดง ออกแบบเสื้อผ้า ซ้อม และส่งงานอาจารย์ ก่อนจัดการแสดงที่ลานกิจกรรมห้างพาราไดซ์ พาร์ค เราหวังว่าการแสดงชุดบุญข้าวพันก้อนจะเป็นที่ชื่นชอบแก่ผู้รับชม แม้ว่าทุกวันนี้การแสดงนาฏศิลป์ของภาคอีสานจะมีให้ชมมากแล้วก็ตาม แต่ผู้คนส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยรู้จักงานบุญที่มากด้วยศรัทธา เช่นนี้ เราจึงภูมิใจนำเสนอ”

มาที่ โต้ นัฐกานต์ ติลาสกุลนันท์ เล่าว่า ทิดชุดการแสดงจากย่านดาโอ๊ะ หลายคนยังไม่รู้จัก

ว่าคืออะไร ย่านดาโอ๊ะ เป็นพื้นที่ไม้เคาะเลื้อยของจังหวัดนราธิวาส ลักษณะเด่นคือการผลัดใบ การเปลี่ยนสีใบ สีของใบที่ตกแต่งกัน คือ สีเขียว สีน้ำตาล สีทอง สีเงิน เขาแต่ละสีของย่านดาโอ๊ะมาตีความ ดังนี้ สีเขียวคือการเจริญเติบโต สีน้ำตาลคือความเหนียวแน่นของแผ่นดิน สีทองคือความสง่างามของพระอาทิตย์ สีเงินคือความสงบของพระจันทร์ นำเสนอในรูปแบบนาฏศิลป์ไทยประยุกต์

ขณะที่ ไอซ์ นัฐภรณ์ อัจจงค์ สร้างผลงานชุด “กระซิบรักเมื่อนาน” ได้แรงบันดาลใจจากภาพยนตร์กรรมฝ่าผืนกระซิบรักบันลือโลก ที่วัดภูมินทร์ จ.น่าน โดยต้องการนำเสนอให้เห็นถึงการเกี้ยวพาราสีของหนุ่มสาวชาวนานที่หยอกล้อกับคนรักหรือบอกรักกันอย่างสุภาพ มีจุดเด่นคือการกระซิบรัก จนมีบันทึกเป็นภาพความทรงจำให้บุคคลเห็น ใช้เวลาทำงาน 4 เดือน

“ประโยชน์ที่ได้รับในการทำงานครั้งนี้คือการทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือกัน ร่วมรับผิดชอบ รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน และรับฟังผู้ที่มีส่วนร่วม ไม่ว่าจะป็นอาจารย์ รุ่นพี่ เพื่อสร้างผลงานชุดนี้ออกมาให้สมบูรณ์แบบที่สุด” ไอซ์กล่าว

การแสดงแต่ละชุดก็ความภาคภูมิใจของผู้สร้างงานทุกคนที่ได้ใช้ความรู้ด้านนาฏศิลป์ หลังนิสิตนักศึกษาถือการสร้างสรรคและสืบสานนาฏศิลป์ไทยให้คงอยู่ต่อไป